

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 4 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Marta Bukaczewska

Protokolant:Mateusz Calka

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2014 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko M. B.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. B. na rzecz powódki (...) S.A. w W. kwotę 1.088,55,- zł (jeden tysiąc osiemdziesiąt osiem złotych i pięćdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 02.06.2012 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 227,- zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła w dniu 30 stycznia 2013 r. pozew przeciwko M. B. o zapłatę kwoty 1.088,55 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 2 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej świadczyła pozwanemu usługi związane z dostarczaniem i sprzedażą gazu. Do dnia sporządzenia pozwu pozwany nie uregulował zadłużenia wynikającego z dokumentów księgowych, pomimo podjęcia przez stronę powodową odpowiednich czynności negocjacyjnych.

W dniu 7 marca 2013 r. Sąd Rejonowy L. – Z. w. L.w Wydziale VI Cywilnym wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu, sygn. akt VI Nc-e 278261/13.

Dnia 10 kwietnia 2013 r. pozwany złożył skutecznie sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa w całości, a także o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że w dniu 5 marca 2010 r. została zawarta między stronami umowa konsumencka na wykonanie instalacji zbiornikowej na gaz płynny oraz dostawy gazu oraz, że instalacja miała zostać wykonana na nieruchomości stanowiącej własność pozwanego. Pozwany wskazał również, że umowa została podpisana przez ojca pozwanego Z. B., lecz w dacie zawarcia umowy Z. B. nie miał umocowania do dokonania czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu majątkiem małoletniego pozwanego. Zezwolenie na dokonywanie takich czynności zostało mu udzielone przez Sąd dopiero postanowieniem z dnia 6 czerwca 2010 r. W związku z powyższym w ocenie pozwanego zawarta umowa jest nieważna. Pozwany wskazał również, że próbował wyjaśnić całą sytuację, do powódki zostały wystosowane pisma z prośbą o rozpatrzenie zastrzeżeń, jednakże nie przyniosło to żadnego rezultatu. Na wypadek nieuwzględnienia przez Sąd zarzutu nieważności umowy pozwany podniósł, że faktura (...) została

wystawiona za usługę nieobjęta łączącą strony umową, która nie przewidywała świadczenia na rzecz pozwanego usług projektowych a jedynie wykonanie instalacji gazowej, a następnie dostawy gazu.

Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy L. – Z. w. L.w L., VI Wydział Cywilny (sygn. akt VI Nc-e 278261/13) stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty w całości, a także przekazał rozpoznanie sprawy do tut. Sądu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie zawartej w formie aktu notarialnego umowy z dnia 2 lutego 2010 r. D. B. dokonał darowizny prawa własności nieruchomości obejmującej niezabudowaną działkę gruntu, oznaczoną geodezyjnie numerem (...) o pow. 0,2037 ha położonej w obrębie B. w gminie Ś., powiat (...), dla której Sąd Rejonowy w Oławie V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) na rzecz swojego brata - małoletniego M. B..

dowód: umowa darowizny, Rep. A nr 107/2010, k. 20-22 akt sprawy o sygn. III RNsm 279/2010; przesłuchanie Z. B. - przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego, protokół rozprawy z dnia 25 marca 2014 r.

Aktualnie, należąca do małoletniego pozwanego nieruchomość warta jest około jednego miliona złotych. Majątek małoletniego pozwanego obejmuje również położoną w M. nieruchomość, wartą około 30-40 tysięcy złotych.

dowód: przesłuchanie Z. B. - przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego, protokół rozprawy z dnia 25 marca 2014 r.

W dniu 5 marca 2010 r. Z. B. działając jako przedstawiciel ustawowy syna M. B. zawarł z powódką (...) S.A. z siedzibą w W. umowę konsumencką na wykonanie instalacji zbiornikowej na gaz płynny oraz dostawy gazu (zbiornik G.) do nieruchomości położonej w B. przy ul. (...) działka nr (...), za wynagrodzeniem określonym na kwotę 2.006,90 zł brutto. Zakres prac wykonywanych przez stronę powodową w zakresie instalacji zbiornikowej na gaz płynny obejmował: dowód zbiornika i podłączenie, wykonanie telemetrii, wykonanie instalacji na zew. budynku, wykonanie i zasypianie wykopu pod instalację zewnętrzną i uziom, projekt, płyta fundamentowa. Zgodnie z pkt 3 Ogólnych warunków umowy pozwany zobowiązał się do: zapłaty wszystkich sum należnych z tytułu umowy (wykonana usługa, dostawa gazu itp.) tak, aby powyższe znalazły się na rachunku bankowym w ciągu 14 dni od daty wykonania usługi (w przypadku braku zapłaty we właściwym terminie strona powodowa uprawniona została do naliczenia odsetek w ustawowej wysokości), a także uzyskania wszelkich pozwoleń i uzgodnień, które wymagane są przez odpowiednie przepisy na zainstalowanie zbiorników i wyposażenia dodatkowego. Wskazane zostało ponadto, że klient może zlecić uzyskanie w jego imieniu niezbędnych pozwoleń i uzgodnień, które nie były zawarte w szacowanym na 1. stronie umowy koszcie, koszt tej usługi pokryje pozwany po otrzymaniu rachunku.

dowód: umowa konsumencka na wykonanie instalacji zbiornikowej z dnia 5 marca 2010 r., k. 56-57; przesłuchanie Z. B. - przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego, protokół rozprawy z dnia 25 marca 2014 r.

Postanowieniem z dnia 8 czerwca 2010 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków III Wydział Rodzinny zezwolił wnioskodawcom A. i Z. B. na dokonanie czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu majątkiem małoletniego M. B. ur. (...) a polegających na dokonywaniu czynności faktycznych i prawnych, w tym do składania oświadczeń woli w celu zakończenia inwestycji prowadzonej na nieruchomości położonej w B. o powierzchni 0,2037 ha, działka nr (...), dla której prowadzona jest w Sądzie Rejonowym w Oławie księga wieczysta nr (...), w celu dokończenia inwestycji prowadzonej na tej nieruchomości polegającej na budowie domu mieszkalnego jednorodzinnej, w szczególności zawierania umów o roboty budowlane z wykonawcami, dostawę mediów, dokonania stosownych odbiorów przez organy administracji, prowadzenie i odbiór korespondencji dotyczącej nieruchomości.

dowód: postanowienie z dnia 8 czerwca 2010 r., sygn. akt III RNsm 279/10, k. 27 akt sprawy o sygn. III RNsm 279/2010; przesłuchanie Z. B.- przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego, protokół rozprawy z dnia 25 marca 2014 r.

W piśmie z dnia 20 sierpnia 2010 r. Z. B. poinformował powódkę - w związku ze złożeniem dokumentów w Starostwie Powiatowym, dotyczących założenia instalacji gazowej - że projekt budowlany jest niekompletny i został odrzucony.

dowód: pismo z dnia 20 sierpnia 2010 r., k. 26; przesłuchanie Z. B.- przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego, protokół rozprawy z dnia 25 marca 2014 r.

Z tytułu wykonanej usługi projektowej na podstawie zawartej umowy powódka obciążyła pozwanego fakturą VAT nr (...) z dnia 18 maja 2012 r. na kwotę 1.088,55 zł z terminem płatności do dnia 1 czerwca 2012 r.

dowód: faktura VAT nr (...), k. 48; projekt budowlany zamienny zbiornika naziemnego na gaz płynny (...) wraz z przyłączem i wewnętrzną instalacją gazu, k. 49-55; przesłuchanie Z. B. - przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego, protokół rozprawy z dnia 25 marca 2014 r.

Pismem z dnia 2 lipca 2012 r. powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 1.088,55 zł wraz z odsetkami z tytułu faktury VAT nr (...). W odpowiedzi na wezwanie w piśmie z dnia 2 sierpnia 2012 r. A. B. w imieniu syna poinformowała, że nie otrzymała żadnych dokumentów świadczących o zobowiązaniu wobec powódki, oraz zwróciła się o ich dostarczenie. Po otrzymaniu kopii faktury VAT A. B. poinformowała powódkę, iż faktura została wystawiona za nie wykonaną usługę i z powodu błędów w projekcie nie został on przyjęty w starostwie do realizacji. W piśmie z dnia 5 listopada 2012 r., oraz w piśmie z dnia 3 stycznia 2013 r. powódka podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko, wskazując, że zgodnie z zawartą umową wykonała usługę projektową w marcu 2010 r., której kosztami został obciążony pozwany, a także poinformowała, że nie posiada żadnych dokumentów potwierdzających odrzucenie projektu przez Starostwo Powiatowe. Powódka zwróciła się jednocześnie o przesłanie potwierdzenia odrzucenia projektu, ewentualnie w przypadku braku dokumentacji o uregulowanie należności. A. B. w dniu 27 listopada 2012 r., oraz w dniu 18 stycznia 2013 r. skierowała do strony powodowej pisma, w którym zarzuciła jej niewywiązanie się z zawartej umowy.

dowód: wezwanie do zapłaty, k. 18; pismo z dnia 2 sierpnia 2012 r., k. 19; pismo z dnia 24 września 2012 r., k. 21; pismo z dnia 5 listopada 2012 r., k. 24; pismo z dnia 3 stycznia 2013 r., k. 27, pismo z dnia 25 października 2012 r., k. 25; pismo z dnia 27 listopada 2012 r., k. 23; pismo z dnia 20 grudnia 2012 r., k. 22; pismo z dnia 18 stycznia 2013 r., k. 28; przesłuchanie Z. B. - przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego, protokół rozprawy z dnia 25 marca 2014 r.

Podstawą ustaleń faktycznych stały się dokumenty zgromadzone w niniejszej sprawie, których prawdziwość nie została skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron. Sąd dał wiarę zeznaniom Z. B. - przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego, gdyż były one spójne i logiczne, a nadto zostały potwierdzone przez materiał dowodowy w postaci dokumentów.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powódka domagała się zasądzenia od pozwanego wynagrodzenia za prace projektowe związane z realizacją umowy na wykonanie instalacji zbiornikowej na gaz płynny oraz dostawy gazu na nieruchomości pozwanego. Pozwany odmówił zapłaty zarzucając, że umowa została zawarta przez osobę nieumocowaną do dokonywania w imieniu małoletniego pozwanego czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu, a zatem jest nieważna. Ponadto zarzucił, że umówiona instalacja gazowa nie została wykonana, a prace projektowe, za które zapłaty dochodzi powódka, nie były objęte zakresem podpisanej umowy.

Bezsporne w niniejszej sprawie było zawarcie w dniu 5 marca 2010 r. przez przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego umowy na wykonanie instalacji gazowej na nieruchomości należącej do pozwanego. Rozstrzygnięcie sporu, w związku ze zgłoszonymi przez pozwanego zarzutami, wymagało dokonania oceny, czy umowa, z której powódka wywodzi swojej roszczenie, została skutecznie zawarta, a jeżeli tak - czy powódka wykonała przedmiot umowy zgodnie z jej treścią i oraz czy przysługuje jej z tego tytułu wynagrodzenie w dochodzonej wysokości.

Zgodnie z art. 98 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego rodzice są przedstawicielami ustawowymi dziecka pozostającego pod ich władzą rodzicielską. Jeżeli dziecko pozostaje pod władzą rodzicielską obojga rodziców, każde z nich może działać samodzielnie jako przedstawiciel ustawowy dziecka. Oznacza to, że czynność dokonana przez rodziców w imieniu dziecka pociąga za sobą skutki bezpośrednio dla dziecka (art. 95 § 2 k.c.). Przedstawicielstwo ustawowe rodziców, o którym mowa w powołanym przepisie, obejmuje zarówno dokonywanie czynności materialnoprawnych (art. 98 § 2 k.r.o.), czynności przed sądami (art. 98 § 3 k.r.o.), jak i czynności przed organami administracyjnymi (art. 27 k.p.a.).

Stosownie do regulacji art. 101 § 3 k.r. o. rodzice nie mogą bez zezwolenia sądu opiekuńczego dokonywać czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu ani wyrażać zgody na dokonywanie takich czynności przez dziecko. Funkcja tego przepisu wynika stąd, że interesy majątkowe małoletniego dziecka wymagają ochrony, do której co do zasady powołani są rodzice sprawujący władzę rodzicielską. Zwiększonej ochrony wymaga majątek dziecka w sytuacji podejmowania co do niego czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu.

Zarząd majątkiem dziecka to wszelkiego rodzaju dyspozycje i czynności odnoszące się do poszczególnych składników majątku, tak jak zarząd rzeczą oznacza wszelkiego rodzaju dyspozycje i czynności dotyczące tej rzeczy. Ponadto zarząd majątkiem dziecka, jako agregatem aktywów i pasywów, obejmuje zachowania oraz czynności prawne i faktyczne, wpływające na szeroko rozumianą sytuację majątkową dziecka. Są to zachowania zmierzające do zachowania tego majątku, czynności powodujące jego zmniejszenie, poprzez zbycie albo obciążenie jego składników, a także czynności powodujące zwiększenie tego majątku, drogą nabycia nowych przedmiotów majątkowych albo umniejszenia istniejących obciążeń.

Brzmienie art. 101 § 3 k.r.o. pozwala na dokonanie podziału czynności zarządu majątkiem dziecka na czynności zwykłego zarządu oraz czynności przekraczające zakres zwykłego zarządu. W przypadku tych pierwszych czynności, każdy z rodziców może podejmować je samodzielnie. Wynika to z samej istoty przedstawicielstwa ustawowego rodziców, która polega na dokonywaniu czynności w imieniu i ze skutkiem dla dziecka. Najogólniej rzecz ujmując, przez czynności zwykłego zarządu należy rozumieć załatwianie bieżących spraw związanych ze zwykłym korzystaniem z przedmiotów wchodzących w skład administrowanego majątku i utrzymywaniem tych przedmiotów w stanie niepogorszonym, wszystko zaś co się w tych granicach nie mieści, należy do czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu.

Czynność prawna przekraczająca zakres zwykłego zarządu, dotycząca majątku dziecka, dokonana bez zezwolenia sądu opiekuńczego jest czynnością prawną bezwzględnie nieważną, gdyż sprzeczną z prawem (art. 58 § 1 k.c.). Stosownie do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 1961 r. (I CO 16/61) - która zachowała swą aktualność pod rządami obecnie obowiązującego prawa - czynność prawna dotycząca majątku małoletniego, dokonana przez przedstawiciela ustawowego bez uprzedniego zezwolenia władzy opiekuńczej wymaganego przez przepisy art. 58 § 1 i art. 85 k.r. (obecnie art. 101 § 1 i art. 156 k.r.o) jest nieważna (art. 41 p.o.p.c. - obecnie art. 58 k.c.) i nie może być konwalidowana.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, że zawarcie umowy na wykonanie instalacji gazowej na nieruchomości pozwanego nie stanowiło czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu majątkiem pozwanego, a zatem brak jest podstaw aby uznać dokonaną czynność za nieważną. Z. B. - ojciec małoletniego pozwanego M. B., urodzonego (...), działając jako jego przedstawiciel ustawowy zawarł z powódką w dniu 5 marca 2010 r. umowę, której przedmiotem było wykonanie za wynagrodzeniem instalacji zbiornikowej na gaz płynny oraz dostawy gazu na nieruchomości, której własność przysługiwała pozwanemu na podstawie zawartej w dniu 2 lutego 2010 r. umowy darowizny.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w postanowieniu z dnia 17 października 2000 r., I CKN 319/00 przy wykładni pojęcia czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu w rozumieniu art. 101 § 3 k.r.o. należy stosować obiektywne i sprawdzalne - w okolicznościach rozpoznawanej sprawy - kryteria, które m.in. obejmują ciężar gatunkowy i wartość przedmiotu dokonanej czynności, jej skutków w sferze majątku małoletniego,

szeroko pojęte dobro dziecka i ochrona jej interesów życiowych. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w toku niniejszego postępowania, małoletni pozwany zamieszkuje na przedmiotowej nieruchomości wraz z rodzicami. Tym samym wykonanie instalacji gazowej związane było z osobistymi aspektami egzystencji małoletniego pozwanego i wpływało bezpośrednio na poprawę jego warunków życiowych. Dodatkowo, co również ma istotne znaczenie, zawarcie umowy z powódką mieściło się w pojęciu spraw związanych ze zwykłą eksploatacją i utrzymaniem rzeczy w stanie nie pogorszonym w ramach aktualnego jej przeznaczenia. Ponadto porównanie wartości przedmiotowej nieruchomości (a tym bardziej całego majątku pozwanego, w którego skład wchodzi inne jeszcze składniki majątkowe, w tym kolejna nieruchomość w M.) z wartością samej inwestycji, która jest niewspółmiernie niższa, również przemawia za uznaniem, że zawarta w dniu 5 marca 2010 r. umowa nie stanowi czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu majątkiem małoletniego, a tym samym nie wymaga zwiększonej ochrony w postaci uzyskania zezwolenia sądu opiekuńczego.

Dodatkowo odwołując się do pojęcia czynności zwykłego zarządu na gruncie art. 199 k.c. można również wskazać, iż z literatury i licznego orzecznictwa Sądu Najwyższego i Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika, że do czynności zwykłego zarządu należą między innymi: bieżące administrowanie gospodarstwem rolnym, a gdy chodzi o nieruchomości miejskie - zawieranie umów najmu lokali, pobieranie czynszu, instalowanie kanalizacji sanitarnej, opadowej i przewodów wodociągowych na gruncie stanowiącym współwłasność (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 kwietnia 2002 r., III CZP 18/02).

Odnosząc się natomiast do zarzutu pozwanego, zgodnie z którym, zezwolenie na dokonanie czynności zostało udzielone przez sąd opiekuńczy dopiero w dniu 8 czerwca 2010 r., a w katalogu czynności wymieniono również zawieranie umów na dostawę mediów, należy zauważyć, że jakkolwiek zasadne są podnieszone argumenty dotyczące niemożności konwalidowania nieważnej czynności dokonanej uprzednio bez zezwolenia Sądu Rodzinnego, to jednak Sąd orzekając w niniejszej sprawie nie był związany rozstrzygnięciem wydanym przez Sąd Rodziny. W szczególności Sąd dokonał własnych ustaleń stanu faktycznego i oceny przedstawionych dowodów. Przede wszystkim jednak - w związku z szerokim zakresem wniosku o udzielenie zezwolenia, obejmującego dokonywanie czynności faktycznych i prawych w celu zakończenia inwestycji prowadzonej na nieruchomości polegającej na budowie domu mieszkalnego jednorodzinnej - wydający zezwolenie Sąd Rodzinny nie ocenił treści poszczególnych umów, zawieranych w imieniu małoletniego. Sąd w składzie orzekającym natomiast, w związku z przedmiotem rozpatrywanej sprawy, ocenił konkretną już umowę, znając nie tylko wartość majątku małoletniego, lecz również wartość przedmiotu zawartej w jego imieniu umowy.

Reasumując, nie potwierdził się podniesiony przez pozwanego zarzut nieważności umowy, a strony zawarły skutecznie umowę o dzieło, którą regulują przepisy art. 627 k.c. i następne. Zgodnie z art. 627 k.c. przez umowę o dzieło, przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Powódka na podstawie zawartej w dniu 5 marca 2010 r. umowy zobowiązała się do wykonania instalacji zbiornikowej na gaz płynny oraz dostawy gazu, a pozwany zobowiązał się do zapłaty wynagrodzenia w kwocie 2.006,90 zł. W ocenie Sądu dzieło nie zostało wykonane z winy pozwanego, który pomimo przyjętych na siebie zobowiązań umownych, nie zapewnił wszelkich niezbędnych zezwoleń wymaganych do zainstalowania zbiornika. Powódka zaś, podjęła kroki zmierzające do wykonania dzieła, tworząc projekt budowlany zbiornika naziemnego na gaz płynny wraz z przyłączem i wewnętrzną instalacją gazu. Powódka była też gotowa do ukończenia dzieła, a jedyną przeszkodą stał się brak niezbędnych zezwoleń na wykonanie przyłącza.

Nadmienić należy, że głównym argumentem podnoszonym przez pozwanego, przemawiającym za przyjęciem, że dzieło nie zostało wykonane, a tym samym uzasadniającym odmowę wypłaty umówionego wynagrodzenia, było odrzucenie wykonanego przez powódkę projektu w Starostwie Powiatowym z uwagi na jego niekompletność. Pozwany jednak, wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 6 k.c., nie wykazał na czym dokładnie polegały braki projektu. Nie zaoferował także żadnych dowodów na okoliczność, że projekt ten został odrzucony, co uniemożliwiło uzyskanie wymaganego zezwolenia. Co więcej, pozwany również w kierowanej do powódki przedprocesowej korespondencji, pomimo jej wyraźnych prośb, nie wyjaśnił nawet na czym podnoszone braki polegają, a tym samym uniemożliwił uzupełnienie dokumentacji i w konsekwencji ukończenie dzieła po przeprowadzeniu wymaganych

procedur administracyjnych. Z tych powodów ocenić należało, że do realizacji kolejnych etapów zlecenia nie doszło z przyczyn leżących po stronie pozwanego, który zgodnie z treścią zawartej umowy obowiązany był do współdziałania z powódką w odniesieniu do uzyskania odpowiednich pozwoleń i uzgodnień.

Sąd nie uwzględnił również zarzutu pozwanego dotyczącego nieobjęcia prac projektowych zakresem zawartej umowy. Nie ulega bowiem wątpliwości, że sporządzenie dokumentacji projektowej przy dokonywaniu przyłącza do sieci gazowej na nieruchomości stanowi niezbędny element wykonania zamówionej instalacji. Tym bardziej, że, jak wskazuje sam pozwany, kompletność i rzetelność projektu warunkuje również uzyskanie zezwoleń potrzebnych do ukończenia prac. W niniejszej sprawie strony dodatkowo w samej umowie z dnia 5 marca 2010 r. wprost wskazały, że zakresem wykonywanych przez powódkę na jej podstawie prac objęty jest m.in. projekt instalacji.

W konsekwencji, ocenić należało, że powódka była gotowa do wykonania dzieła, które nie zostało ukończone jedynie z przyczyn leżących po stronie pozwanego. Powódka ma zatem prawo do żądania zapłaty wynagrodzenia na podstawie art. 639 k.c., zgodnie z którym, zamawiający nie może odmówić zapłaty wynagrodzenia mimo niewykonania dzieła, jeżeli przyjmujący zamówienie gotów był je wykonać, lecz doznał przeszkód z przyczyn dotyczących zamawiającego. Jednakże w wypadku takim zamawiający może odliczyć, to co przyjmujący zamówienie oszczędził z powodu niewykonania dzieła. Powołany przepis ma chronić wykonawcę, który podjął kroki zmierzające do wykonania dzieła, ponosząc koszty z tego tytułu, jednak do wykonania i uzyskania wynagrodzenia za dzieło nie doszło z przyczyn dotyczących zamawiającego. Oznacza to, że statuuje on obowiązek zapłaty swoistego odszkodowania na rzecz wykonawcy, które ma być równe uzgodnionemu wynagrodzeniu za dzieło, pomniejszonemu o koszty zaoszczędzone przez wykonawcę. W niniejszej sprawie powódka sama pomniejszyła należne wynagrodzenie, wskazując, że domaga się jedynie wypłaty kwoty 1.088,55 zł z tytułu wykonanych prac projektowych.

Z powyższych względów, Sąd uznał roszczenie powódki za uzasadnione w całości, o czym na podstawie art. 627 k.c. w zw. z art. 639 k.c. i art. 481 k.c. w zw. z umową stron, orzekł, jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II sentencji wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. mając na uwadze wynik postępowania - fakt, że powódka wygrała je w całości, dlatego zasądził od pozwanego na rzecz jej rzecz kwotę 227 zł. Na sumę tą złożyła się kwota 30 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej, kwota 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w tym postępowaniu. Wysokość kosztów zastępstwa prawnego została ustalona w oparciu o § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 490).